

عنوان مقاله:

بررسی نقش قرارداد روان شناختی رابطه ای در افزایش سرمایه اجتماعی رابطه ای و اثر آن بر رفتار تسهیم دانش

محل انتشار:

پژوهش نامه مدیریت تحول، دوره 5، شماره 9 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محسن مرادی - استادیار دانشگاه امام رضا (ع)

احمد رضا کریمی مزیدی - کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی، دانشگاه فردوسی مشهد؛

مجتبی گلستانی نیا - کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

در عصر حاضر که عصر اقتصاد خدمات لقب گرفته، موفقیت سازمان ها در گرو ارائه خدماتی باکیفیت است. ازاین رو سازمان ها برای بقا در اندیشه به کارگیری ابزارهایی همچون مدیریت دانش به سر می برند. فعالیت های انسانی، مانند تسهیم دانش میان اعضای سازمان، پایه و اساس فرآیند مدیریت دانش در سازمان هاست. تحقیقات اخیر نشان داده است قرارداد روان شناختی و سرمایه اجتماعی رابطه ای، تمایل افراد را برای تسهیم دانش و خلق دانش جدید در سازمان ها برمی انگیزند. باتوجه به اهمیت اعتماد متقابل و همکاری که دو مولفه سرمایه اجتماعی رابطه ای می باشند، در این مقاله نقش میانجی گری آنها در رابطه بین قرارداد روان شناختی رابطه ای و تسهیم دانش میان کارکنان دانشگاه فردوسی مشهد بررسی شده است. داده های مورد نیاز از طریق پرسش نامه های مورد استفاده در مطالعات پیشین با تایید مجدد روایی و پایایی و به روش نمونه گیری تصادفی جمع آوری شده و 210 پرسش نامه واجد شرایط مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. پژوهش حاضر از حیث هدف، کاربردی و از حیث روش، پیمایشی- تحلیلی بوده و مبتنی بر الگوی مدل یابی معادله ساختاری است. یافته های این پژوهش، نشان دهنده میانجی گری کامل متغیر همکاری در رابطه بین قرارداد روان شناختی رابطه ای و تسهیم دانش بود، در حالی که میانجی گری متغیر اعتماد متقابل در رابطه بین این دو مورد تایید قرار نگرفت.

کلمات کلیدی:

تسهیم دانش، سرمایه اجتماعی رابطه ای، قرارداد روان شناختی رابطه ای، مدل یابی معادل ه ساختاری، دانشگاه فردوسی مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/663736>

